

En moviment | | Actualitzat el 04/02/2022 a les 15:01

?ACVIC homenatja el pintor, dissenyador i pedagog Jordi Cano

El Centre d'Arts Contemporànies de Vic inaugura aquest divendres una exposició sobre la seva obra i referents culturals que es podrà veure fins al 23 d'abril a ACVIC i l'Escola d'Art de Vic | L'exposició, comissariada per Glòria Picazo, s'estructura a partir de cinc àmbits, el primer dels quals està destinat a construir un retrat intel·lectual en base als referents culturals que el van acompanyar al llarg de la seva vida

Jordi Cano | UVic-UCC

ACVIC homenatja el pintor, dissenyador i pedagog Jordi Cano amb l'exposició «Univers Jordi Cano» que s'inaugura aquest divendres 4 de febrer a les 7 del vespre i es podrà veure fins al 23 d'abril a ACVIC i l'Escola d'Art de Vic.

L'exposició, comissariada per Glòria Picazo, s'estructura seguint uns àmbits, el primer dels quals està destinat a construir un retrat intel·lectual en base als referents culturals que el van acompanyar al llarg de la seva vida. Entre aquests referents cal destacar l'obra de William Shakespeare pel que fa al teatre; Pina Bausch pel que fa a la dansa; Orson Welles, Luchino Visconti, Peter Greneway o Wim Wenders en relació al cinema clàssic -l'àmplia videoteca de Cano es mostra en el context de l'exposició-; James Joyce, Thomas Bernhard, Michel Tournier o Peter Handke quant a la literatura; Andy Warhol, Jeff Koons, Shophie Calle, Peter Fischly i David Weiss pel que fa a les arts visuals; i escriptors i poetes amb els que va travar amistat i compartir projectes.

Els tres àmbits següents de la mostra parteixen de tres edicions d'artista. La primera va ser $1 + 1 =$

1 (*Sumar-se*), un treball a quatre mans amb la pròpia Picazo, resultant d'un joc de correspondències, d'intercanvi de cites i d'imatges reunides a base de lectures compartides, de pel·lícules vistes, amb referències literàries molt diverses. I també hi col·laboraren d'altres, que en aquest cas eren còmplices, com Víctor Sunyol, José Carlos Cataño, Annie Bats, i Matthew Tree, que van formar part de l'edició de *La lògica del carnisser*.

La segona edició va ser *L'archiviste de Coda*, realitzada amb l'escriptora Annie Bats i diversos col·laboradors; i la tercera, va ser *Llegit, per tant, viscut*, pensada com un dietari i en el qual Miquel Bardagil relata les trobades amb l'artista durant els mesos de setembre i octubre de 2002.

El cinquè àmbit, en aquest cas temàtic, està dedicat a una qüestió recurrent al llarg de la seva trajectòria artística, que són les constants referències a personatges de la literatura infantil que va fer Cano en la seva obra com Aladdin, Alcía, la Caputxeta vermella, Peter Pan, o Pere i el Llop, i que afloren en pintures, dibuixos i edicions. Com diu Picazo, «es tracta d'una manera d'aproximar-se als mites infantils des de l'òptica de l'adult, però que com un nen s'enlluerna amb mons irreals màgics i inspiradors».

El darrer àmbit del projecte es troba a l'espai d'exposicions de l'Escola d'Art de Vic i dona a conèixer l'activitat docent de Cano, portada a terme durant dues dècades, bàsicament a l'Escola Elisava de Barcelona, «i que és la conseqüència lògica de les seves tasques prèvies, desenvolupades a Eumogràfic, Eumo Editorial i darrerament a Eumo_dc, així com la seva llarga col·laboració amb la Universitat de Vic», segons la curadora del projecte. Aquí els estudiants són els encarregats de retre-li tribut amb projectes realitzats tot seguint els seus ensenyaments i tenint com a premissa «la vàlua d'allò transversal com a mètode creatiu: pensar amb el cap, pensar amb els peus, pensar amb les mans i pensar amb els ulls, tal i com sempre va reclamar Jordi Cano». Aquest espai anirà creixent i s'anirà alimentant amb les aportacions dels alumnes durant els tres mesos d'exposició.

Vinculat al món artístic i acadèmic

Jordi Cano (Vic, 1954 - Barcelona, 2020), de formació autodidacta, va compaginar el seu treball d'actor (1979-1982) amb el de pintor i posteriorment amb el de dissenyador gràfic i director de comunicació, portant a terme una important tasca docent en els àmbits del disseny i de la comunicació.

Va realitzar la seva primera exposició individual l'any 1972 i des d'aleshores i fins l'any 2003, moment de la seva darrera exposició, va col·laborar amb galeries com Dau al Set/Salvador Riera, Galeria Trama i Galeria María José Castellví de Barcelona, així com amb la Galerie Ruben Forni de Brussel·les, Altair de Palma de Mallorca, Fernando Silló de Santander i Vanguardia de Bilbao. Al mateix temps, va participar en diverses edicions d'ARCO a Madrid i en nombroses exposicions col·lectives durant les dècades dels vuitanta i noranta. La seva obra forma part de diverses col·leccions d'art. Entre d'altres, la Col·lecció d'Art Niki i Josep Maria Civit, Joan Uriach, Fundación Ernesto Ventós, Rafael Tous, Piramidón. Centre d'Art Contemporani, MACBA. Centre d'Art Contemporani de Barcelona, Fundació "la Caixa", Fundació Coca Cola i Museu d'Art de Sabadell.

Quant a publicacions sobre la seva obra artística, a part dels catàlegs editats, cal esmentar tres llibres d'artista: *1 + 1 = 1*, *L'archiviste de Coda* i *Llegit, per tant, viscut*. També va col·laborar amb autors com Víctor Sunyol, Annie Bats, José Carlos Cataño, Matthew Tree, Manel Clot, Glòria Picazo i Miquel Bardagil.

L'any 1982 juntament amb Anton Granero va crear l'estudi de disseny Cano/Granero Associats i el 1984 varen fundar Eumo Gràfic, empresa vinculada a la Universitat de Vic, que l'any 2014 va passar a ser Eumo_DC, de la qual en va ser director. Va compaginar aquestes tasques amb la de director del Màster en Disseny, Estratègies de Comunicació i Publicitat de l'Escola Superior de Disseny Elisava. Així mateix va ser Director del Màster Universitari en Disseny i Comunicació d'Elisava/Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, de la qual també en va ser professor del grau

en Publicitat i Relacions Públiques fins el 2017. Darrerament, va estar vinculat a la Univesitat de Vic on va dirigir UMedia, la Unitat de recursos multidisciplinaris.